

LA SITUACIÓ

—Diu que suprimiran l'impost d'inquilinat.
—Més valdria que suprimissin an En Vidal i Guardiola, que així no n'inventaria cap més.

ropa amb En Piet-Hoben, el veurem punyejar amb el campió de Itàlia i amb el de Portugal.

Segons hem pogut observar el seu *menager* senyor Pouli no para de rebre proposicions pel seu *pouliu*; aquest, sense estrafar la seva simpàtica riassa, espera la contestació de la I. B. U. per a defensar tots els atacs internacionals que es resumeixen en un sol nom: Europa.

REAGA

LES PRIMERES GOTES—DE LA CASA HUMIL
LA CAMBRETA DELS MIRALLS

Després de la sequedat artística pròpia del istiu es solen presentar les pluges de la tardor amb grans i furientes exposicions que corren l'una darrera l'altra damunt dels aficionats, deixant-los com nous. Mes enguany no és pas així. Les exposicions d'Art comencen per un ruixim d'allò més agradós a *Càn Parés*, on En J. Sabater i Mur hi ha portat unes quantes pintures fetes als Jardins del Parc de Montjuic de bon matí, a ple sol i a la tarda, les quals es distingeixen per la claror que fan, encara que n'hi ha algunes que trontollen una miqueta.

Si jo tingués de triar un parell de quadros d'aquest Sabater (i amb ell són tres els Sabaters que pinten), em decidiria per la *Pèrgola dels Rosers*, i el *Jardí d'En Manelic*, mirant al Nord, així com per *L'arbre torrat*, que em recorda els fogons populars de les nostres castanyeres i els panellets de Tot Sants.

*
**

Qui ho diu que els artistes solen ésser uns somnia-truites?

D'ací endavant, al menys, no es dirà pas dels que figuren en els rengles del *Foment de les Arts Decoratives*, els quals han resolt al centim el problema de la *Casa Humil*, fent-hi entrar l'Art per la porta gran.

Si no ho voleu creure aneu a l'*Exposició del Moble* i cerqueu l'instal·lació del dit *Foment*, composta de quatre habitacions alegres, boniques, ben disposades, senzilles i barates, i en restareu convençuts. M'en ric jo de totes les societats que es dediquen a aixecar barraques a bon preu pels seus respectius associats; fet i fet no fan altra cosa que mones de Pasqua més o menys ben guarnides; en canvi aquests artistes han resolt el problema de donar caràcter i espiritualitat a la *Casa Humil*, enlairant-la per damunt de les casetes fetes amb motllo, d'una fredor atuidora.

*
**

L'Adolf Fagnoli, aquell artífex meravellós de les

capses encantades, té oberta una exposició de les mateixes a la cambra dels miralls del *Vichy Català*, a Caldes de Malavella.

El recull resulta exquisit i interessant a la vegada, i tot fa creure que es vendrà com pa beneït, si els quins prenen les aigües del *Vichy*, són capaços de capir el mèrit de les obres exposades pel subtil Fargnoli, artista i poeta en una peça, i volen servir de la *temporada* balnearia

a. Caldes de Malavella
una recordança bella.

C. ARBÓ

El bon procés

Curta conversació sentida l'altre dia des d'una llotja d'un teatre qualsevol.

—Doncs com va aquell procés sobre les dues masies quina propietat us era disputada?

—Per fi va acabar-se...

—Ah!... El felicito. Així, doncs, les dues cases de pagès són ben teves?

—Meves?... Cal

—Et planyo, noi. Va guanyar el teu adversari?

—Tampoc...

—Si no t'expliques més net...

—La una perteneix al meu advocat... i l'altra a l'advocat del meu adversari.

Els botiguers de la Plaça de Santa Anna es queixen de que no es veu el guàrdia urbà d'aquell lloc més que una estoneta al matí.

Que prenguin paciència. Quants botiguers trobaríem que no se'ls poden treure del damunt!

Ja hi han arribat! Ningú corria, ningú cridava, però tots els que passen el temps trespolats per la casa Gran no podien amagar l'engúnia que els minava.

Si en aquell moment haguessin tingut a l'alcañ un oracle, quants no haurien sigut els que l'haurien consultat!

A Càn Ampla han entrat, i quan ells hi han entrat vol dir que

LA BONA (?) LITERATURA

—Tu, tan aficionada a llegir, ara fas ganxet?

—No veus, mamà, que els militars han tret tota la bona literatura.